

ANDREJA PEKLAJ

SKRIVNOSTNO JEZERO

GALERIJA KULTURNEGA
DOMA GOR. RADGONA

7. MAREC 2014
2. APRIL 2014

ANDREJA PEKLAJ

Mojstrica fotografije Andreja Peklaj je ena od najvidnejših slovenskih umetnic na področju fotografije. Rodila se je v Vikračah pod Šmarno goro. Fotografira in razstavlja od leta 1974. Pripravila je 74 samostojnih razstav doma in v tujini, na več kot 200 skupinskih razstavah in fotografskih natečajih je prejela preko 115 priznanj in nagrad. V letih od 1978 do 1981 je na natečajih Fotografske zveze Jugoslavije za najboljšo fotografkinjo štirikrat osvojila prvo mesto. Občasno je selektorica in žirantka fotografskih razstav, s posebnim veseljem je mentorica mladim fotografom. Njena dela so bila pogosto objavljena v domačih in mednarodnih publikacijah. Svoje vrhunske fotografije je strnila v kar dveh reprezentančnih foto monografijah Cerklješkega jezera, ki sta izšli leta 1994 in 2007. Za prvo ji je UNESCO podelil Znak desetletja na področju varovanja naravne in kulturne dediščine. Slovenci smo postali bogatejši za pravo zakladnico trajnega slikovnega zapisa tega čudodelnega kraškega jezerskega fenomena. Leta 2007 je sledila tudi veličastna razstava fotografij velikega formata v Jakopičevem sprehajališču v parku Tivoli v Ljubljani z naslovom Odstiranja. Za svoje dolgoletno življenjsko delo, ki ga je posvetila ravno lepotam in skrivnostim presihajočega jezera in notranjskega krasa, je pred leti prejela najvišje priznanje Občine Cerklja. Je članica Društva oblikovalcev Slovenije, Kulturno-umetniškega društva dr. Lojz Kraigher Kliničnega centra in Medicinske fakultete in Fotografskega društva Janez Puhar Kranj. Andreja Peklaj je Mojstrica fotografije pri Fotografski zvezi Slovenije in nosilka naziva AFIAP (artist) pri Mednarodni fotografski zvezi FIAP.

Kontakt: Andreja Peklaj 01/7237-605 in 041/811-311

SKRIVNOSTNO JEZERO

Andreja Peklaj je mojstrica fotografije, ki nas vedno znova očara z osupljivo lepoto svojih stvaritev. Lepota njene fotografije je prizemljena in povezana z naravo in pokrajino. Nič izumetničenega ni v njenih fotografijah, nobene želje po ugajanju, senzacionalnosti ali po zavajanju gledalca z učinki, ki jih omogoča digitalna tehnika. Dovršenost Andrejine fotografije je plod globokih izkušenj in umetniške zrelosti, ki jo je kalila v desetletjih učenja, eksperimentiranja, raziskovanja, v izpopolnjevanju tehnike do perfekcije, v dognanosti, ki se rodi le skozi izkušnje.

Njeni posnetki so avtentični (prežežno analogni) zapisi mojstrsko zabeleženih trenutkov, ko v naravi zazveni sozvočje svetlobe, barv in panoramskih razpoloženj. Zato so tako magični in brezčasno večni. S fotografskim aparatom je čakala nanje ob svitu nešteti juter, v zimskem mrazu ali v poletni sončni pripeki, v vetru, nevihtah in v popolnem mirovanju tišine.

Prepoznavala jih je skozi svoje umirjeno, izostreno oko. Z zavzetostjo impresionističnih slikarjev in s prevzetostjo mističnih pesnikov jih je lovila v objektiv in postavljala v dovršene kompozicije. Zdi se, kakor da bi v lepoti in skladnosti narave prepoznavala in nam odkrivala popolnost stvarstva. Kakor da bi spomin na skladje podob že od zibelke naprej nosila v duši in bi nato sledila ustvarjalni nuji, da vse to skozi svoja dela zrcali navzven in pokloni svetlu. Ko občudujemo njena dela, nas vabi v svoje svetove, odpelje nas v razpoloženja krajine, ki začno odzvanjati v našem notranjem svetu. Zdrznemo se ob krhkosti in minljivosti trenutkov. Še huje, morda se kar zgrozimo ob spoznanju, da smo v hitrem načinu sodobnega življenja že oglušeli za tiho govorico narave, oslepeli za meglice nad polji in za pršenje svetlobe med drevjem v gozdu, da smo izgubili že toliko notranjega miru, da nam ne uspe več zaznati loma svetlobe v rosnih kapljici.

Če smo res že zdrsnili iz raja, nas Andrejina fotografija vabi in zapeljuje, da bi se vrnil. Šepeta nam, naj se potopimo v naravo in ponovno vzpostavimo stik s svojo lastno prvobitnostjo. S tem je ustvarjalnost Andreje Peklaj osmišljena v globlje ekološko in duhovno poslanstvo.

prof. dr. Bojana Boh